

[Justitsministeren.]

— (*Christmas Møller:* Ja, det er vist et bedre Udtryk). Ja, De kan saa udmærket godt faa Udtrykket Spydigheder i Stedet for, thi Anledningen bliver lige søgt. Naar man fremsætter et ganske lille Forslag om en Forlængelse af en mangeaarig Lovtilstand og saa modtages af en Tale som den, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel holdt, maa man have Ret til at bruge de Udtalelser, jeg fremsatte.

Det ærede Medlem fandt det ganske upassende, at Lovforslaget først var fremkommet nu. Jeg maa dertil sige, at det længe har været forberedt i Justitsministeriet; jeg har for saa vidt været parat til at fremsætte det for lang Tid siden sammen med et andet Lovforslag. Jeg har blot afventet de Forhandlinger, der har fundet Sted, og den Udtalelse, som Landbrugsministeriet har ønsket at fremsætte, efter at man var naaet til Klarhed paa dette Omraade. Var dette sket en Maaned før, var Lovforslaget kommet fra mig to Dage efter, og nu er det kommet to Dage efter, at jeg har faaet Besked. Det er altsaa er rent Tilfælde, set fra Justitsministeriets Synspunkt, at det kommer paa et saa sent Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel trøstede sig i den Anledning, idet han sagde, at han kunde ønske, at Regeringen begik saa mange Dumheder som muligt. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke er en saa snævert begrænset Aand; jeg tilstræber i og for sig ikke, at andre begaar Dumheder, det er maaske ogsaa derfor, jeg er udsat for at møde saa mange. Den eneste Dumhed, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel paapegede, var imidlertid en, der var begaaet af en Regering i 1927, som i øvrigt fandt virksom Støtte, haaber jeg da, hos det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. I 1927 fandt man pludselig paa, sagde det ærede Medlem, at bringe Loven i Anvendelse ogsaa over for de øvrige Erhverv. Naar det har vist sig, at Loven paa disse Omraader ingen praktisk Betydning har haft, er det jo godt, at den nuværende Regering ikke begaar den Dumhed at opretholde den forrige Regerings Dumhed.

Det ærede Medlem raillerede dernæst over, at man i dette Lovforslag havde brugt den ikke ualmindelige Vending, at Justitsministeriet maa anse det for paakrævet, at Gyldigheden forlænges indtil videre, og vilde have en hel Del Oplysninger i et Udvalg til Belysning af denne Begrundelses Berettigelse eller den manglende Begrundelse. Jeg kan sige, at jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, der er fremsat af Ordføreren

for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Naar det her drejer sig om en ren Forlængelse af en hidtidig Lovgivning, som fra ingen Side er kritiseret og fra mange Sider ønsket, maa Justitsministeriet anse det for paakrævet, at den fortsættes i den Udstrækning, det i øvrigt er rimeligt.

Jeg kan heller ikke se, at der er Tale om nogen permanent Forlængelse. Der er Tale om, hvorvidt man skal revidere dette Omraade hvert eller hvert andet Aar, eller om man skal vente, til Konkurslovkommissionen er færdig. Det sidste har jeg fundet rimeligt, og jeg har heller ikke hørt noget Argument derimod. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde ganske vist, at jeg skulde udtale mig om, hvad der foregaar i den nævnte Kommission; det er jeg ganske afskaaret fra, men det er muligt, hvis han kan faa Kommissionen indkaldt til det betydningsfulde Udvalgs møde, der skal afholdes, at man da kunde faa det oplyst. For saa vidt skal jeg altsaa som sædvanlig bidrage til, at de Oplysninger, der maatte ønskes, kan fremkomme i Udvalget. Kun paa eet Omraade maa jeg bedrøve det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der talte om den „livlige“ Forhandling i Dommerforeningen; den er afsluttet til Dommerforeningens relative Tilfredshed i Formiddags.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Det forbavsede mig i høj Grad, at den højtærede Justitsminister vilde nedlade sig til at tale om personlige Uartigheder og altsaa rette en Sigtelse imod mig for at have fremsat saadanne fra denne Talerstol, naar dog enhver, der gennemlæser Fortrykket, vil se, at der deri ikke indeholdes en eneste personlig Uartighed til den højtærede Justitsminister. Og enhver, der har fulgt bl. a. den seneste Tids Radiodiskussioner, maa have det Indtryk, at i Retning af at fremsætte personlige Uartigheder ønsker i hvert Fald den højtærede Justitsminister at forbeholde sig den størst mulige Frihed.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde om Forslaget her, at nu har Forretningslivet indstillet sig paa det. Han kom derefter med en polemisk Bemærkning til mig, som for saa vidt ramte ved Siden af, som jeg ikke havde sagt det, han polemiserede imod; men det skal jeg se bort fra, der er ingen Grund til at opholde Tinget med det. Jeg takker for den værdifulde